

بررسی تأثیر عصاره استویا (*Stevia rebaudiana bertonii*) بر رشد و مقاومت کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) در برابر استرس ناشی از تراکم

- **سحر آذر:** گروه شیلات، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران، صندوق پستی: ۱۹۱۵
- **مژده چله مال دزفول نژاد*:** گروه شیلات، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران، صندوق پستی: ۱۹۱۵
- **مهران جواهری بابلی:** گروه شیلات، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران، صندوق پستی: ۱۹۱۵

تاریخ دریافت: دی ۱۳۹۴ تاریخ پذیرش: فروردین ۱۳۹۵

چکیده

در این تحقیق افزودن عصاره استویا به غذای ماهی کپور معمولی در تراکم های مختلف و تأثیر آن بر روی رشد، بقا و مقاومت این ماهی در برابر استرس ناشی از تراکم مورد بررسی قرار گرفت. بدین منظور ۷۲۰ قطعه بچه ماهی کپور با وزن متوسط $12/84 \pm 1/12$ گرم به صورت تصادفی به ۴ تیمار، هر تیمار در سه تکرار، تقسیم گردیدند و تیمارهای آزمایشی با عصاره (۲۰۰ ppm) و در سه تراکم ۳، ۵ و ۱۰ کیلوگرم در مترمکعب) و هم چنین جیره شاهد فاقد عصاره استویا تغذیه شدند. ماهیان به مدت ۶۰ روز تغذیه و در انتهای دوره شاخص های رشد شامل فاکتور وضعیت، درصد رشد ویژه، نرخ رشد نسبی، افزایش وزن، افزایش طول، ضریب تبدیل غذایی و هم چنین بازده پروتئین و کارایی غذا بین تیمارها محاسبه گردید. مقایسه تیمارهای استویا در هر تراکم با شاهد در همان تراکم نشان دهنده برتری پارامترهای استویا در مقایسه با شاهد بود. مقایسه بین تیمارهای تحت درمان با استویا در سه تراکم ۳، ۵ و ۱۰ کیلوگرم در متر مکعب با یکدیگر نشان دهنده برتری پارامترها در تیمار استویا با تراکم ۳ کیلوگرم در مترمکعب در پارامترهای وزن نهایی ($27/2 \pm 95/33$ گرم)، طول نهایی ($12/0 \pm 70/58$ سانتی متر)، طول استاندارد ($10/0 \pm 30/62$ سانتی متر)، طول چنگالی ($11/0 \pm 16/58$ سانتی متر)، افزایش وزن ($15/0 \pm 77/64$ گرم)، افزایش طول ($2/43 \pm 0/22$ سانتی متر)، نرخ رشد نسبی ($0/0 \pm 15/006$ درصد)، نرخ رشد ویژه ($1/0 \pm 38/07$ درصد)، بازده پروتئین ($0/0 \pm 68/011$)، کارایی غذا ($1/0 \pm 78/01$ درصد) در مقایسه با ۵ و ۱۰ کیلوگرم در متر مکعب بود و در تمامی پارامترها تیمار ۱۰ کیلوگرم در مترمکعب کمترین کارایی را نشان داد ($p < 0/05$). مجموع نتایج بالا نشان می دهد که گیاه استویا سبب بهبود شاخص های رشدی در شرایط تراکم می شود.

کلمات کلیدی: ماهی کپور، عصاره استویا، شاخص های رشد، بقا، تراکم

مقدمه

غذا از مهم ترین عوامل تعیین کننده در افزایش موفقیت آبی پروری می باشد و بخش عمده ای از کل هزینه اجرایی مزارع پرورشی ماهی را در بر می گیرد. بدون شک یکی از مهم ترین پارامترها، تعیین جیره متعادل است، که همه احتیاجات غذایی را برای رشد مناسب و سلامت ماهی تامین کند (Salehi و همکاران، ۲۰۰۸). اهمیت نقش غذا در پایداری و کارایی موثر و سودآور صنعت آبی پروری کاملاً مشخص است، به گونه ای که غذاها و عملیات غذادهی و تامین عناصر اساسی مورد نیاز گونه پرورشی در آبی پروری حدود ۳۰ تا ۷۰ درصد از کل هزینه های آبی پروری را شامل می شود (افشارمازندارن، ۱۳۸۸). اخیراً استفاده از محرک های ایمنی و رشد در پرورش ماهیان افزایش یافته و به عنوان جایگزین مناسبی برای آنتی بیوتیک ها محسوب می شوند (Dorueu و Ispir، ۲۰۰۵). این محرک ها علاوه بر افزایش مقاومت در برابر بیماری ها، از طریق مختلف تحریک رشد را نیز باعث می شوند و از آنجایی که افزایش رشد از مهم ترین اهداف در آبی پروری محسوب می گردد، گرایش به استفاده از این ترکیبات افزایش یافته است (Sakai، ۱۸۸۶).

محصولات گیاهی تا حد گسترده ای در آبی پروری استفاده می شوند و تحقیقات به منظور بررسی مناسب بودن آن ها در رژیم غذایی گونه های مختلف ماهی در حال انجام است. هنگامی که مقادیر اندکی از پودر یا عصاره های گیاهی (فیتوبیوتیک ها) به عنوان مکمل به جیره ها اضافه می شوند انتظار می رود در حفظ یا فعال سازی سلامتی ماهی، بازدهی غذایی، رشد، فعالیت جاذبه ای، مقاومت به بیماری و استرس ایفای نقش کنند (Shirzadegan و همکاران، ۲۰۱۳). فیتوبیوتیک ها خواص متنوعی دارند که این خواص عبارتند از: آنتی اکسیدان، ضد میکروب، ضد سرطان، مسکن، ضد انگل، آنتی کوکسیدال، افزایش رشد، افزایش اشتها، محرک ترشح صفرا و فعالیت آنزیم های هضم کننده می توان نام برد. فیتوبیوتیک ها محصولات گیاهی طبیعی هستند که در مقایسه با آنتی بیوتیک های سنتتیک یا مواد شیمیایی غیر آلی، غیرسمی و بدون ماندگاری در بدن بوده و افزودنی های خوراکی ایده آل برای آبزیان هستند. از ویژگی های معمول فیتوبیوتیک ها این است که شامل مخلوط بسیار پیچیده ای از اجزای بیواکتیو می باشند، بنابراین می توانند عملکردهای گوناگونی در بدن آبزیان انجام دهند. افزایش رشد در اثر استفاده از فیتوبیوتیک ها، احتمالاً نتیجه اثرات سینرژیک در میان مولکول های پیچیده فعال موجود در فیتوبیوتیک ها می باشد (ظریف منش و ذریه زهرا، ۱۳۹۱).

در پرورش هر گونه ای از آبزیان، افزایش تراکم ذخیره سازی می تواند به عنوان یکی از روش های موثر در جبران مشکل کمبود فضا یا زمین محسوب گردد. در بسیاری از گونه های پرورشی، میزان رشد ماهی در صورت افزایش تراکم به شدت کاهش یافته که دلایل مختلفی مانند روابط متقابل اجتماعی بین ماهیان، رقابت بر سر منابع غذایی و فضای مورد نیاز زیستی باعث ایجاد نوعی استرس مزمن شده که سرانجام می تواند اثرات منفی روی رشد داشته باشد (Aarumugam و همکاران، ۲۰۱۳). در سیستم های پرورشی با مدیریت مطلوب، استرس حاد کشنده به ندرت اتفاق می افتد، در حالی که استرس مزمن ممکن است، که مسبب بسیاری از مشکلات نظیر افزایش حساسیت به بیماری، افزایش سرعت متابولیک و مصرف انرژی و کاهش میزان رشد، اختلال در سیستم ایمنی و ممانعت از رسیدگی گناد و یا تخم ریزی باشد (Lupatsch و همکاران، ۲۰۱۰). بروز برخی از شرایط استرس زا مانند کمبود اکسیژن، دستکاری، تراکم زیاد یا قرار گرفتن در معرض هوا در فرایند پرورش ماهی اجتناب ناپذیر است. در شرایط پرورشی، اغلب جانوران در اثر عواملی مانند حمل و نقل، تراکم، دستکاری و کاهش کیفیت آب در معرض استرس قرار دارند. بنابراین فراهم کردن ابزارهایی که بتواند استرس ناشی از عوامل را کاهش دهد حیاتی است. استفاده از مواد مغذی می تواند به عنوان یکی از راه های کم نمودن استرس جانوران آبی مفید باشد (عابدیان و همکاران، ۱۳۹۱؛ Dabaroski، ۲۰۰۱).

استویا با نام علمی *Stevia rebaudiana* به گیاه برگ عسل، علف شیرین معروف است، بومی آمریکای جنوبی است. تحقیقات محدودی بر روی تاثیر استویا در آبزیان انجام شده است از جمله این تحقیقات می توان به Harada و Miyasaki (۱۹۹۳) بر روی ماهی زینتی، Sato (۱۹۹۵) بر روی ماهی قزل آلی رنگین کمان، Shiozaki و همکاران (۲۰۰۴) بر روی ماهی قزل آلی رنگین کمان، Leano و همکاران (۲۰۰۷) بر روی میگوی موندون اشاره کرد. در تحقیقات مشخص شده است که برگ های استویا ۳۰۰-۲۰۰ بار شیرین تر از ساکارز هستند. ماده فعال برگ این گیاه استویوزاید است، که یک تحریک کننده اشتها محسوب می شود (Sakai، ۱۹۹۶). ترکیبات موجود در ۱۰۰ میلی گرم عصاره برگ استویا در جدول ۱ آورده شده است. برگ های استویا فاقد ساخارین و آسپارتام و کالری است و وجود ترکیبات پروتئینی و چربی در این گیاه این گیاه را یک کاندید مناسب برای بهبود شرایط پرورش اند. بدین منظور در این تحقیق با افزودن عصاره استویا به جیره غذایی کپور معمولی که یکی از گونه های رایج در پرورش ماهی استان خوزستان است، میزان افزایش رشد و بقاء

ترکیبات آن‌ها در جیره را نشان می‌دهد. مخلوط حاصل با استفاده از هم‌زن برقی به‌صورت خمیر یک دستی آماده شد. عصاره آبی استویا تهیه شده به‌میزان ppm ۲۰۰۰ (۱۱۰ میلی‌گرم در یک سی‌سی) به جیره اضافه شد، عصاره‌گیری به‌روش هضم maceration انجام شد (Lupatsch و همکاران، ۲۰۱۰)، و با استفاده از چرخ گوشت به‌صورت پلیت با قطر ۲ میلی‌متر در آمد. بعد از خشک کردن به کمک کاتر خرد شد و با استفاده الک سایز شدند، جیره آماده شده پس از بسته‌بندی تا زمان مصرف در یخچال با دمای ۴ درجه سانتی‌گراد نگهداری شدند (Sato و Nakagawa، ۲۰۰۳).

جدول ۳: آنالیز تقریبی اجزای غذایی و درصد ترکیبات آن‌ها در وزن خشک جیره (درصد)

مقدار	ماده
۲۳ میلی‌گرم	بتا کاروتن
IU ۱۳	ویتامین A
۶/۳ میلی‌گرم	بیوتین
۰/۲۱ میلی‌گرم	ویتامین B
۲/۴ میلی‌گرم	نیاسین
۰/۹۸ میلی‌گرم	اسید پانتوتنیک
۱۲۰ میلی‌گرم	کلسیم
۱/۳ میلی‌گرم	آهن
۲۲۰۰ میلی‌گرم	پتاسیم
۲۰۰ میلی‌گرم	فسفر
۲۲ میلی‌گرم	سدیم
۴۷ میلی‌گرم	کالری
۱۲/۱۱-۱۵/۰۵ درصد	پروتئین
۶۴/۰۶-۶۷/۹۸ درصد	کربوهیدرات
۳/۰۴-۳/۲۳ درصد	چربی
۵/۹۲-۹/۵۲ درصد	فیبر

تیمار بندی ماهی‌ها: بعد از طی شدن مرحله سازگاری ماهی‌ها، ۷۲۰ عدد بچه ماهی به ۴ تیمار و هر تیمار در ۳ تکرار به‌صورت کاملاً تصادفی تقسیم‌بندی شدند و به‌صورت زیر مورد آزمایش قرار گرفتند. تیمار یک با تراکم ۳ کیلوگرم بر متر مکعب (۳۰ عدد ماهی) که با عصاره استویا مورد تغذیه قرار گرفت. تیمار دو با تراکم ۵ کیلوگرم بر متر مکعب (۵۰ عدد ماهی) که با عصاره استویا مورد تغذیه قرار گرفت. تیمار سه با تراکم ۱۰ کیلوگرم بر متر مکعب (۱۰۰ عدد ماهی) که با عصاره استویا مورد تغذیه قرار گرفت.

تیمار ۴، ۵ و ۶ به‌ترتیب در تراکم‌های ۳، ۵ و ۶ کیلوگرم بر متر مکعب تحت عنوان گروه‌های شاهد بدون افزودن عصاره استویا غذایی غذایی ۳ نوبت در روز و برای همه تیمارها به‌میزان ۳ تا ۵ درصد وزن بدن انجام شد. یک بار در روز عمل جمع‌آوری فضولات به‌وسیله سیفون از کف برای احتساب میزان غذای دفع شده صورت گرفت. در طول دوره پرورش استانداردهای پرورش مانند استفاده از آب با درجه‌حرارت مناسب، غذای متعادل، اجتناب از تحمیل استرس به ماهیان برای تمامی مخازن رعایت شده و هم‌چنین کیفیت آب در حد مطلوب نگه داشته شد. درجه‌حرارت و میزان اکسیژن محلول هر روز به‌وسیله دماسنج و اکسیژن‌سنج دقیق قابل حمل اندازه‌گیری شد (جدول ۴).

ماهی و تأثیر آن بر روی مقاومت ماهی کپور در مدت ۶۰ روز مورد پایش قرار گرفت.

جدول ۱: ترکیبات عصاره استویا در ۱۰۰ میلی‌گرم (Sakai، ۱۹۹۶)

مقدار	ماده
۲۳ میلی‌گرم	بتا کاروتن
IU ۱۳	ویتامین A
۶/۳ میلی‌گرم	بیوتین
۰/۲۱ میلی‌گرم	ویتامین B
۲/۴ میلی‌گرم	نیاسین
۰/۹۸ میلی‌گرم	اسید پانتوتنیک
۱۲۰ میلی‌گرم	کلسیم
۱/۳ میلی‌گرم	آهن
۲۲۰۰ میلی‌گرم	پتاسیم
۲۰۰ میلی‌گرم	فسفر
۲۲ میلی‌گرم	سدیم
۴۷ میلی‌گرم	کالری
۱۲/۱۱-۱۵/۰۵ درصد	پروتئین
۶۴/۰۶-۶۷/۹۸ درصد	کربوهیدرات
۳/۰۴-۳/۲۳ درصد	چربی
۵/۹۲-۹/۵۲ درصد	فیبر

مواد و روش‌ها

تمام مراحل عملی این تحقیق در مرکز تحقیقات تکثیر و پرورش آبزیان دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز و در سال ۱۳۹۴ انجام شده است. تغذیه ماهیان ۶۰ روز به‌طول انجام دید. برای این آزمایش ۷۲۰ عدد بچه ماهی با وزن اولیه $12/11 \pm 1/12$ گرم از کارگاه پرورش ماهی به محل اجرا منتقل شدند. به‌منظور اجرای طرح از ۱۲ مخزن فایبر گلاس ۳۰۰ لیتری در سالن مرکز تحقیقات استفاده گردید.

جیره غذایی مورد استفاده در تحقیق: در جدول ۲ اجزای

غذایی و ترکیبات آن‌ها در جیره نشان داده شده است.

جدول ۲: اجزای غذایی و ترکیبات آن‌ها در جیره (درصد)

پودر ماهی	آرد سویا	آرد گندم	روغن ماهی	روغن گیاهی	پرمیکس ویتامین	پرمیکس مواد معدنی
۲۳	۴۵	۲۵	۳	۳	۰/۵	۰/۵

جیره ماهی کپور با استفاده از اقلام (پودر ماهی، پودر سویا، آرد گندم، سبوس گندم، روغن آفتاب گردان، مخلوط ویتامین، مخلوط مواد معدنی) تهیه شد. جدول ۳ آنالیز تقریبی اجزای غذایی و درصد

جدول ۴: شرایط فیزیکی و شیمیایی آب مورد استفاده در تحقیق

دما (سانتی‌گراد)	اکسیژن محلول (میلی‌گرم در لیتر)
۲۶±۱/۱۸	۵/۹±۰/۸

جهت بررسی اثر عصاره مصرفی در غذای ماهی کپور معمولی بر رشد آن‌ها، اندازه شاخص‌های رشد محاسبه شدند. جهت اندازه‌گیری شاخص‌های رشد تمام ماهیان به‌طور انفرادی وزن و اندازه‌گیری شدند. میزان افزایش وزن بدن (BWI, Body weight increase) از فرمول $W = W - W_0$ استفاده شد که در آن W_0 : وزن اولیه (گرم)، W : وزن پایانی (گرم) می‌باشد (Promya و Chitmntat, ۲۰۱۱). برای اندازه‌گیری طول (Length Gain) از فرمول $Lg = L - L_0$ استفاده شد که در آن L_0 : طول اولیه (سانتی‌متر) و L : طول نهایی (سانتی‌متر) می‌باشد. نرخ رشد نسبی (Relative Growth Ratio) از رابطه $PGR = Wg/100$ محاسبه شد که در آن Wg : میزان افزایش وزن بود (Ezhill و همکاران, ۲۰۰۸). نرخ بقا (Survival Ratio) از طریق فرمول $N/N_0 * 100 =$ درصد بقا و داده‌های N : تعداد اولیه، N_0 : تعداد نهایی محاسبه شد.

نرخ رشد ویژه (Specific Growth Ratio) که نمایانگر میزان رشد نمونه‌ها در حد فاصل یک دوره پرورش می‌باشد که این معیار توسط فرمول زیر محاسبه و با واحد درصد در روز نشان داده می‌شود (Chitmntat و Promya, ۲۰۱۱).

$$\text{درصد رشد ویژه} = [\ln(W - W_0) / (T)] * 100$$

که در آن T : زمان، W_0 وزن اولیه (گرم)، W : وزن پایانی (گرم) و $\ln$: لگاریتم بود. ضریب تبدیل غذایی (Feed Conversion Ratio) از طریق فرمول $FCR = F/Wg$ و فاکتورهای F : مقدار غذای مصرفی (گرم) و Wg : افزایش وزن (گرم) محاسبه شد (Chitmntat و Promya, ۲۰۱۱).

در نهایت فاکتور وضعیت (Condition factor) با استفاده از فرمول زیر محاسبه می‌شود (Bagenal, ۱۹۸۷):

$$CF = W/L^3 \times 100$$

طول کل ماهی برحسب سانتی متر L : وزن ماهی بر حسب گرم W : به‌منظور انجام آنالیزهای آماری نرم‌افزار SPSS (آزمون تی، آنالیز واریانس یک‌طرفه) و برای رسم جداول و نمودارها از نرم‌افزار Excel استفاده شد.

نتایج

در جدول ۵، نتایج شاخص‌های رشد و زیست‌سنجی در ماهیان کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) تحت درمان با عصاره استویا با غلظت ۲۰۰۰ قسمت در میلیون و تحت تراکم ۳، ۵ و ۱۰ کیلوگرم در مترمکعب محاسبه شده است. نتایج نشان داد که پارامترهای وزن

نهایی، فاکتور وضعیت، افزایش وزن، افزایش، نرخ رشد نسبی، نرخ رشد ویژه، بازده پروتئین و کارایی غذا در هر سه تراکم ۳، ۵ و ۱۰ کیلوگرم در مترمکعب وضعیت یکسانی بین شاهد و تیمار داشتند. به شکلی که در مورد پارامترهای وزن نهایی، افزایش وزن، افزایش طول، نرخ رشد نسبی، نرخ رشد ویژه، بازده پروتئین و کارایی غذا بین شاهد و تیمار اختلاف معنی‌دار ($p < 0.05$) بود. در تیمار ۳ کیلوگرم در مترمکعب همین نتیجه در مورد پارامترهای طول نهایی، طول استاندارد و طول چنگالی نیز همین نتیجه مشاهده شد اما در این پارامترهای در تیمارهای ۵ و ۱۰ کیلوگرم در مترمکعب اختلاف معنی‌داری بین شاهد و تیمار وجود نداشت ($p > 0.05$). در مورد پارامترهای فاکتور وضعیت در هر سه تیمار بین شاهد و تیمار اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد ($p > 0.05$).

مقایسه شاخص‌های رشدی در بین سه تراکم ۳، ۵ و ۱۰

کیلوگرم در مترمکعب: شاخص‌های رشدی و زیست‌سنجی شامل وزن نهایی، طول نهایی، طول استاندارد، طول چنگالی، افزایش وزن، افزایش طول، درصد رشد نسبی، درصد رشد ویژه، فاکتور وضعیت در ماهیان کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) تغذیه شده با مقادیر متفاوت عصاره استویا با دوز ۲۰۰۰ قسمت در میلیون، در تیمارهای مختلف مورد بررسی و مطالعه قرار گرفت و نتایج بعد از به‌دست آوردن میانگین و انحراف معیار هر تیمار به تفصیل در جدول ۵ بیان گردید. پارامتر وزن کل، طول نهایی، طول استاندارد و طول چنگالی بین سه تیمار مورد آزمایش در تراکم‌های ۳ و ۱۰ کیلوگرم در مترمکعب دارای اختلاف معنی‌دار ($p < 0.05$) بودند و در تمامی پارامترها، تیماری با تراکم ۳ کیلوگرم در مترمکعب دارای مقادیر بالاتر از دو تیمار ۵ و ۱۰ کیلوگرم در مترمکعب بوده و در تمامی پارامترها، تیمار ۱۰ کیلوگرم در مترمکعب کم‌ترین مقدار را نشان داد. فاکتور وضعیت بین سه تیمار ۳، ۵ و ۱۰ کیلوگرم در مترمکعب فاقد اختلاف معنی‌دار ($p > 0.05$) بود. در مورد پارامترهای افزایش وزن، افزایش طول، نرخ رشد نسبی، نرخ رشد ویژه، کارایی غذا و بازده پروتئین بین تیمارهای شاهد و تیمار تحت درمان با استویا بین ۳، ۵ و ۱۰ کیلوگرم در مترمکعب اختلاف معنی‌دار ($p < 0.05$) وجود داشت و به‌جز کارایی غذا در تمامی پارامترها، تیماری با تراکم ۳ کیلوگرم در مترمکعب دارای مقادیر بالاتر از دو تیمار ۵ و ۱۰ کیلوگرم در مترمکعب بوده و تیمار ۱۰ کیلوگرم در مترمکعب در تمامی پارامترها، کم‌ترین مقدار را نشان داد.

محاسبه درصد بقا: در شکل ۱، درصد بقا تیمارهای مختلف بیان شده است، از بین دو تیمار فقط تیمارهای شاهد با تراکم ۵ و ۱۰ کیلوگرم در مترمکعب دارای تلفات بودند.

جدول ۵: نتایج شاخص‌های رشدی و زیست‌سنجی ماهیان کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) تحت درمان با استویا (*Stevia rebaudiana*) (Mean±SD) در سه تراکم ۳، ۵ و ۱۰ کیلوگرم در مترمکعب در سال ۱۳۹۴

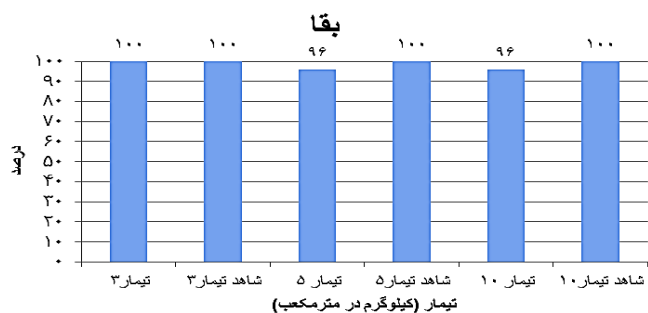
تراکم ۱۰ کیلوگرم در مترمکعب		تراکم ۵ کیلوگرم در مترمکعب		تراکم ۳ کیلوگرم در مترمکعب		
تیمار	شاهد	تیمار	شاهد	تیمار	شاهد	
۲۲/۶۹±۳/۰۳ ^b	۱۷/۱۰±۱/۱۹ ^a	۲۶/۰۵±۱/۹۲ ^b	۲۰/۰۷±۱/۹۷ ^a	۲۷/۹۵±۲/۳۳ ^b	۱۵/۰۲±۱/۸۱ ^a	وزن نهایی (گرم)
۱۱/۴۸±۰/۶۲ ^a	۱۱±۰/۲۵ ^a	۱۱/۹۰±۰/۶۶ ^a	۱۱/۲۸±۰/۳۹ ^a	۱۲/۷۰±۰/۷۲ ^b	۱۰/۷۰±۰/۴۴ ^a	طول نهایی (سانتی‌متر)
۹/۱۶±۰/۴۶ ^a	۸/۹۴±۰/۳۹ ^a	۹/۴۵±۰/۵۶ ^a	۸/۹۲±۰/۱۸ ^a	۱۰/۳۰±۰/۶۲ ^b	۸/۷۰±۰/۴۴ ^a	طول استاندارد (سانتی‌متر)
۱۰/۱۳±۰/۴۹ ^a	۹/۹۴±۰/۵۲ ^a	۱۰/۵۷±۰/۵۹ ^a	۹/۹۲±۰/۱۸ ^a	۱۱/۱۶±۰/۵۸ ^b	۹/۶۰±۰/۴۱ ^a	طول چنگالی (سانتی‌متر)
۱/۴۹±۰/۱۸ ^a	۱/۲۹±۰/۰۹ ^a	۱/۵۵±۰/۱۴ ^a	۱/۴۰±۰/۰۸ ^a	۱/۳۸±۰/۱۰ ^a	۱/۲۲±۰/۱۲ ^a	فاکتور وضعیت
۱۰/۴۳±۰/۵۳ ^b	۴/۸۱±۰/۴۷ ^a	۱۳/۸۲±۰/۶۷ ^b	۷/۸۲±۰/۴۱ ^a	۱۵/۷۷±۰/۶۴ ^b	۲/۹۵±۰/۷۰ ^a	افزایش وزن (گرم)
۱/۱۳±۰/۰۱ ^b	۰/۷۵±۰/۱۷ ^a	۱/۵۷±۰/۱۷ ^b	۰/۸۵±۰/۱۷ ^a	۲/۴۳±۰/۲۲ ^b	۰/۴±۰/۰۱ ^a	افزایش طول (سانتی‌متر)
۰/۱۰±۰/۰۰۵ ^b	۰/۰۴±۰/۰۰۴ ^a	۰/۱۳±۰/۰۰۶ ^b	۰/۰۷±۰/۰۰۷ ^a	۰/۱۵±۰/۰۰۶ ^b	۰/۰۲±۰/۰۰۷ ^a	نرخ رشد نسبی (درصد)
۱/۰۱±۰/۰۰۳ ^b	۰/۵۵±۰/۰۰۵ ^a	۱/۲۵±۰/۰۰۴ ^b	۰/۸۱±۰/۰۰۶ ^a	۱/۳۸±۰/۰۰۷ ^b	۰/۳۵±۰/۰۰۲ ^a	نرخ رشد ویژه (درصد)
۰/۸۱±۰/۰۰۱ ^b	۰/۹۰±۰/۰۰۲ ^a	۰/۷۵±۰/۰۰۱ ^b	۰/۸۹±۰/۰۰۳ ^a	۰/۶۸±۰/۰۰۱ ^b	۰/۸۷±۰/۰۰۲ ^a	بازده پروتئین
۲/۱۲±۰/۰۰۲ ^b	۲/۳۷±۰/۰۰۲ ^a	۱/۹۵±۰/۰۰۴ ^b	۲/۳۲±۰/۰۰۵ ^a	۱/۷۸±۰/۰۰۷ ^b	۲/۲۹±۰/۰۱۱ ^a	کارایی غذا (درصد)

حروف غیرمشابه نشان از معنی اختلاف معنی‌دار سطح ۰/۰۵ است (p<۰/۰۵).

جدول ۵: مقایسه شاخص‌های رشدی در تیمارها

تیمار (کیلوگرم در مترمکعب)				
۱۰	۵	۳		
۲۲/۶۹±۳/۰۳ ^b	۲۶/۰۵±۱/۹۲ ^{ab}	۲۷/۹۵±۲/۳۳ ^a		وزن نهایی (گرم)
۱۱/۴۸±۰/۶۲ ^b	۱۱/۹۰±۰/۶۶ ^{ab}	۱۲/۷۰±۰/۵۸ ^a		طول نهایی (سانتی‌متر)
۹/۱۶±۰/۴۶ ^b	۹/۴۵±۰/۵۶ ^{ab}	۱۰/۳۰±۰/۶۲ ^a		طول استاندارد (سانتی‌متر)
۱۰/۱۳±۰/۴۹ ^b	۱۰/۵۷±۰/۵۹ ^{ab}	۱۱/۱۶±۰/۵۸ ^a		طول چنگالی (سانتی‌متر)
۱/۴۹±۰/۱۸ ^a	۱/۵۵±۰/۱۴ ^a	۱/۳۸±۰/۱۰ ^a		فاکتور وضعیت
۱۰/۴۳±۰/۵۳ ^c	۱۳/۸۲±۰/۶۷ ^b	۱۵/۷۷±۰/۶۴ ^a		افزایش وزن (گرم)
۱/۱۳±۰/۰۱ ^c	۱/۵۷±۰/۱۷ ^b	۲/۴۳±۰/۲۲ ^a		افزایش طول (سانتی‌متر)
۰/۱۰±۰/۰۰۵ ^c	۰/۱۳±۰/۰۰۶ ^b	۰/۱۵±۰/۰۰۶ ^a		نرخ رشد نسبی (درصد)
۱/۰۱±۰/۰۰۳ ^c	۱/۲۵±۰/۰۰۴ ^b	۱/۳۸±۰/۰۰۷ ^a		نرخ رشد ویژه (درصد)
۰/۸۱±۰/۰۰۱ ^c	۰/۷۵±۰/۰۰۱ ^b	۰/۶۸±۰/۰۰۱ ^a		بازده پروتئین
۲/۱۲±۰/۰۰۲ ^c	۱/۹۵±۰/۰۰۴ ^b	۱/۷۸±۰/۰۰۷ ^a		کارایی غذا (درصد)

حروف غیرمشابه نشان از معنی اختلاف معنی‌دار سطح ۰/۰۵ است (p<۰/۰۵).

شکل ۱: نمودار محاسبه درصد بقا

بحث

طی سالیان متمادی، داروهای گیاهی به سبب انباشته نشدن مواد موثره آنها در بدن انسان و عدم ایجاد اثرات جانبی مخرب، اساس و حتی در برخی موارد تنها راه درمان محسوب می‌شدند (حسینی‌هاشم‌زاده و محبعلی‌پور، ۱۳۹۳). مصرف گسترده داروهای گیاهی در پزشکی موجب شده است، تا تعدادی از آنها در دامپزشکی نیز مورد استفاده قرار گیرند. در بررسی Yadav و Galerix (۲۰۱۲)، استویا گیاهی شیرین برگ و شیرین کننده‌ای غیرجهش‌زا، غیرسمی، ضد میکروبی و بی هیچ عارضه جانبی قابل توجه بوده و کاهش‌دهنده قندخون و فشارخون (تعداد ضربان، تعادل و قدرت هر ضربان) نیز می‌باشد و ماده مهمی در جهان دارویی و صنعت مواد غذایی و آشامیدنی محسوب می‌شود. با توجه به خواص بسیار این گیاه دارویی، در این تحقیق، استفاده از این گیاه برای بررسی امکان بالا بردن تراکم کپور معمولی (به عنوان یکی از مهم‌ترین گونه‌های پرورشی در جهان و ایران) مورد تحقیق قرار گرفته است. برای انجام این تحقیق ۳ تراکم ۳، ۵ و ۱۰ کیلوگرم در مترمکعب و تیمار تحت درمان استویا با دوز ۲۰۰۰ قسمت در میلیون و در گروه‌های شاهد با همین تراکم مدنظر قرار گرفت، که در ادامه نتایج و تاثیراتی که استفاده از این گیاه بر روی پارامترهای رشد ماهیان کپور گذاشته‌اند، مورد تحلیل قرار می‌گیرد.

اثر عصاره استویا بر پارامترهای رشدی: همان‌طور که در جداول خروجی و داده‌های این مقاله نشان داده شده است، در کلیه تیمارها (تراکم‌های ۳، ۵ و ۱۰ کیلوگرم در مترمکعب)، تیمارهای شاهد در مقایسه با تیمارهای تحت درمان با استویا، مقادیر بالاتری را در پارامترهای وزن نهایی، طول نهایی، طول استاندارد، طول چنگالی، فاکتور وضعیت، افزایش وزن، افزایش طول، نرخ رشد نسبی، نرخ رشد ویژه، بازده پروتئین نشان دادند و هم‌چنین در مورد پارامترهای کارایی غذایی، تیمارهای تحت درمان کارایی بالاتری را در مقایسه با شاهدین نشان دادند، که تأیید کننده تأثیر مثبت گیاه استویا (*S. rebaudiana*) برای مقابله با شرایط تراکم و بهبود قابلیت زیست ماهیان تحت شرایط تراکم است. Harada و همکاران (۱۹۹۳)، نشان دادند که عصاره استویا اثر جاذبه‌ای روی تغذیه ماهی بالغ زینتی Weather fish داشته است. برگ گیاه استویا دارای ترکیبات گلیکوزیدی فراوان است که به عنوان عامل اصلی شیرینی در این گیاه شناخته می‌شود و شیرینی قند به عنوان یک منبع انرژی در ماهی مورد استفاده قرار گرفته و با توجه به داشتن خاصیت بهبود دهنده دستگاه گوارش (یوسفی‌اصل و

همکاران، ۱۳۹۱)، نقش یک مکمل غذایی را ایفا کرده و سبب افزایش جذب و تبدیل مواد غذایی می‌شود که این امر بهتر بودن فاکتورهای رشدی و تغذیه‌ای را در تیمارهای تحت درمان با استویا در مقایسه با شاهدین را تأیید می‌کند. اما با یافته‌های Leano و همکاران (۲۰۰۷) بر روی شاخص‌های رشد و ایمنی میگوی سبز *Penaeus monodon* با استفاده از استویا (در سه غلظت ۱، ۲، ۴ و ۸ درصد) هماهنگی ندارد. در تحقیق آنها، تأثیر عصاره استویا بر روی رشد، ایمنی غیر اختصاصی و مقاومت به بیماری‌های میگوی سبز *Penaeus monodon* مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد، که این عصاره هیچ تأثیر معنی‌داری بر روی رشد در میگوها نداشته اما در غلظت‌های ۴ و بالاتر سبب بهبود ایمنی در میگوها شد.

هم‌چنین در تحقیق Shiozaki و همکاران (۲۰۰۴) قدرت حفاظتی استویا در روده قزل‌آلای رنگین‌کمان مورد بررسی قرار گرفت. در این بررسی سه تیمار جیره حاوی هیستامین به میزان ۱۰ گرم در هر کیلو جیره، استویا به میزان ۲ گرم و یک تیمار شاهد مورد تحقیق گرفتند. نتایج نشان داد که استویا هیچ تأثیری بر روی رشد ماهی، ضریب جذب غذایی، نرخ کارآمدی غذا یا فاکتور وضعیت نداشت که خلاف نتایج این تحقیق است. که شاید دلیل احتمالی این اختلاف در ارتباط با نوع گونه و نوع تغذیه باشد.

طبق تحقیقات Kobus-Moryson و Gramza-Michalowska (۲۰۱۵)، برگ گیاه استویا، محتوی پروتئین (۲۰/۴-۱۰ گرم در ۱۰۰ گرم) کافی جهت رشد و برآورده کردن نیاز بدن است. Mohammad و همکاران (۲۰۰۷) ۹ آمینو اسید گلوتامیک، اسید اسپارتیک، لیزین، سرین، آل-ایزولوسین، آلانین، پرولین، تیروزین و متیونین را در برگ استویا جداسازی کردند. بعد از آن، Abou-Arab و همکاران (۲۰۱۰) هفده اسید آمینه دیگر را شناسایی کردند و تقریباً از میان تمام اسیدهای آمینه ضروری برای بدن فقط تریپتوفان شناسایی نشد. به همین دلیل برگ گیاه استویا از نقطه نظر پروتئینی بسیار ارزشمند است. که خود این امر تأییدکننده بهتر بودن بازده پروتئین در تیمارهای تحت درمان با استویا در مقایسه با تیمارهای شاهد است. از طرفی تحقیقات Fitch و همکاران (۲۰۱۲) نشان داد که عصاره‌های الکلی گونه‌های مختلف استویا به دلیل دارا بودن فلاونوئیدها، گزانتوفیل‌ها و هیدروکسی سینامیک اسیدها خاصیت آنتی‌اکسیدانی قابل توجهی را از خود نشان می‌دهند. آنتی‌اکسیدان‌ها از مواد موجود در مواد غذایی هستند، که خاصیت دفاعی سلول را بالا می‌برند و از صدمات رادیکال‌های آزاد (اکسیدان‌ها) به سلول‌های بدن جلوگیری می‌کنند (حمیداوغلی و همکاران، ۱۳۸۹). هم‌چنین یافته‌ها نشان

مقابل شاهدان قابل توجیه است. یکی از عوامل اقتصادی بودن پرورش آریان ضریب تبدیل غذا است، چرا که علاوه بر کاهش هزینه‌های غذا و غذاهای به سبب مقدار کم‌تر غذاهای، از آلودگی ثانویه آب محیط پرورش و به تبع آن کاهش پارامترهای کیفی آب جلوگیری خواهد کرد (فلاحکار و همکاران، ۱۳۸۵) و با توجه به این که هدف صنعت آبی‌پروری بهینه ساختن رشد و تولید ماهی بیش‌تر با کیفیت بالاست و در این بین پرورش ماهی در تراکم بالا باید با سرعت رشد مناسب و میزان بقا بالا همراه باشد تا جبران کننده هزینه‌ها شود از این رو، استفاده از گیاه استویا می‌تواند کمک زیادی در این زمینه به پرورش دهندگان کند. در مورد اثرات گیاهان دارویی بر روی پارامترهای رشد تحقیقات زیادی صورت گرفته که عموماً نشان از تاثیر مثبت این عصاره‌های گیاهی بر روی رشد دارند از جمله: Immanuel و همکاران (۲۰۰۴)، اثر افزودن *Ricinus communis*, *P. niruri*, *Leucus aspera* و *Sargassum Manihot eaculenta* و علف دریای *Ulva lactuca* و *wightii* را بر روی *P. indicus* را مورد بررسی قرار داد. نتایج افزایش ۴۶/۵۱-۱/۲ درصدی را در نرخ رشد ویژه مشاهده کردند.

Seung-cheol و همکاران (۲۰۰۷)، اثر ترکیب پودر چند گیاه دارویی در جیره غذایی ماهی فلاندر ژاپنی *Japanese flounder* و تاثیر آن بر رشد این ماهی را بررسی نمودند. در این تحقیق پودر گیاهان دارویی *Massa medicate*, *fermentata*, *Crataegi fructus* و *Artemisia capillaries* و *Cnidium officinale* با هم ترکیب شده و با غلظت‌های ۰/۱، ۰/۳، ۰/۵ و ۱ گرم در ۱۰۰ گرم جیره غذایی به ماهیان انگشت قد به مدت ۸ هفته خوراندند. ماهیانی که با جیره حاوی ۰/۳، ۰/۵ و ۱ گرم در ۱۰۰ گرم جیره تغذیه شده بودند افزایش وزن بیش‌تری را نسبت به تیمار شاهد و تیماری که با جیره حاوی ۰/۱ گرم پودر گیاهی در ۱۰۰ گرم جیره تغذیه شده بود نشان دادند. بابایی و همکاران (۱۳۹۴)، اثر بتافین به‌عنوان ماده موثره سیلی مارین به‌عنوان ماده موثر گیاه خارمریم *S. marianum* را بر روی شاخص‌های سرمی و رشدی ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان را مورد بررسی قرار داد. نتایج نشان داد که سیلی مارین تاثیر چندانی بر روی شاخص‌های رشد نداشته ولی در بهبود برخی از شاخص‌های کبدي موثر بوده است.

تاثیر تراکم بر پارامترهای رشدی: تراکم یکی از عوامل مهم و موثر در بازدهی و سوددهی تجاری پرورش ماهی به‌شمار می‌آید. در واقع هر چه تراکم بالاتر باشد میزان تولید بیش‌تر می‌باشد و در نتیجه سوددهی و ارزش اقتصادی بیش‌تری را به‌دنبال خواهد داشت.

می‌دهد که آنتی‌اکسیدان‌ها ممکن است با واکنش‌های اکسیداسیونی با رادیکال‌های آزاد، مانع از ایجاد چیلیت‌های فلزی شوند (Buyukokuroglu و همکاران، ۲۰۰۱). Tadhani و همکاران (۲۰۰۷) فعالیت‌های آنتی‌اکسیدانی برگ استویا (*S. rebaudiana*) را مورد بررسی قرار دادند. آن‌ها محتوی کل پلی‌فنول‌ها را در برگ استویا ۲۵/۱۸ میلی‌گرم در گرم و محتوی ۲۱/۷۳ گرم فلاونوئید تخمین زده شد. علاوه بر این توانایی کاهش فریک پلاسما (FRAP) و رادیکال‌ها، DPPH (۲,۲-Diphenyl-1-picrylhydrazyl) نیز نشان از نقش آنتی‌اکسیدانی این گیاه داشت. علاوه بر این تحقیقات، تحقیقات Shiozaki و همکاران (۲۰۰۴) به‌وضوح نشان داد که گیاه استویا پتانسیل بالقوه‌ای برای تبدیل شدن به یک آنتی‌اکسیدان طبیعی را دارد. این مورد به همراه این موضوع که برگ گیاه استویا دارای خاصیت آنتی‌بیوتیکی بوده و به‌عنوان جایگزین این نوع داروها و استروئیدها محسوب شده و از طرفی باعث تسهیل واکنش‌های آلرژیک و کاهش مقاومت بدن نسبت به فاکتورهای پاتوژنیک می‌شود (کرمانشاه و همکاران، ۱۳۸۹) که خود سبب کاهش انرژی مصرفی جهت حفظ ایمنی بدن و هدایت این انرژی به سمت رشد و افزایش وزن بدن می‌شود، که در تحقیق حاضر نتایج نشان از بهبود عملکرد تیمار تحت درمان با استویا در مقایسه با شاهدین دارد. از طرفی برگ گیاه استویا به دلیل دارا بودن ۰/۱۲ تا ۰/۱۶ درصد اسیدهای چرب ضروری می‌تواند نیازهای ماهی به اسیدهای چرب را برطرف سازد (Ahmad و همکاران، ۲۰۱۱). استویا در برگیرنده مقادیر قابل توجهی از مواد مغذی مهم است که برای حفاظت از موجود، تنظیم و نگه‌داری فرآیندهای متابولیک ضروری هستند. از جمله این مواد مغذی پتاسیم، کلسیم، منگنز، سدیم، روی و آهن را می‌توان نام برد (Gramza- و Kobus-Moryson و Michałowska, ۲۰۱۵). علاوه بر این، نتایج تحقیقات Kim و همکاران (۲۰۱۱) بر روی استویا نشان داد که گیاهان شیرین‌کننده در بردارنده منابع خوبی از بعضی از ویتامین‌ها است و پیش از همه، استویا در بردارنده محتوی بالایی از فولیک اسیدها (۲۵/۱۸ میلی‌گرم/۱۰۰ گرم) و ویتامین C (۱۴/۹۸ میلی‌گرم/۱۰۰ گرم) است. که تمامی این مواد بر روی کارکرد بدن موثر بخصوص در شرایط متراکم موثر هستند. علاوه بر این برزیلی‌ها از استویا برای هضم بهتر و آسان‌تر استفاده می‌کنند و مدت‌ها از این گیاه به‌منظور تقویت معده و روده استفاده می‌شده است (Gramza-Michałowska و Kobus-Moryson, ۲۰۱۵). از این رو به‌نظر می‌رسد که این گیاه با بهبود محیط معده و روده سبب بهبود حذف و گوارش مواد غذایی شده و از این رو بالا رفتن پارامترهای رشد و بهبود کارایی غذایی در تیمارهای تحت درمان در

اصل توسط نویسندگان متعددی گزارش شده است (Hasan و همکاران، ۱۹۸۴؛ Ahmad، ۱۹۸۲؛ Haqu و همکاران، ۱۹۸۲). علاوه بر این مورد Ellis و همکاران (۲۰۰۲) در تحقیقات خود به این نتیجه رسیدند که تعداد زیاد ماهی در هر متر مربع سبب کاهش توانایی دید و دسترسی به غذا در ماهی می شود و یک دلیل برای نرخ رشد پائین و ضریب تبدیل غذایی بالا در تراکم های بالا محسوب می شود. این پدیده نشان می دهد که به احتمال زیاد تراکم پائین سبب ترغیب حس خوردن غذا در ماهیان شود که به نظر می رسد در تیمارهای با ذخیره سازی در تراکم های بالا حذف می شود. که این دلیل بالاتر بودن شاخص های رشدی در ماهیان و بهتر بودن ضریب تبدیل غذایی را در تیمارهای با تراکم پائین تائید می کند. مقایسه بین تیمارها چه شاهدین و چه بین تیمارهای تحت درمان با استویا نشان می دهد که افزایش تراکم سبب کاهش پارامترهای رشدی و افزایش کارایی مصرف غذا در هر دو دسته مورد بررسی (شاهد ها و تیمارها) می شود. به این معنی که بالاترین و بهترین میزان پارامترهای رشدی در تراکم ۳ کیلوگرم در مترمکعب و سپس ۵ کیلوگرم بر متر مکعب و در نهایت ۱۰ کیلوگرم بر متر مکعب اندازه گیری شد. یعنی بالا رفتن تراکم با کاهش رشد همراه است. این نتایج با تحقیقات دیگر از جمله Lupatsch و همکاران (۲۰۱۰) که در بالا ذکر شد، هم خوانی دارد. هر چند در تمامی موارد شاهدین مقادیر پائین تری را نسبت به تیمارهای تحت درمان با استویا نشان دادند. Sato و Takeuchi (۱۹۹۶)، به منظور مطالعه اثر عصاره استویا بر میزان تحمل ماهی قزل آلی رنگین کمان به این نتیجه رسیدند که عصاره استویا باعث بهبود چشم گیر مقاومت به شرایط کم اکسیژنی در قزل آلی رنگین کمان می شود. شاید یکی از دلایل بالاتر بودن شاخص های رشدی در گونه های تحت تیمار با استویا در مقایسه با شاهدین نیز همین افزایش تحمل در برابر شرایط تراکم در ماهی ها و مغذی بودن گیاه استویا باشد که در بالا توضیح داده شد. کیفیت آب تاثیرات پیچیده چند جانبه ای در ذخیره سازی هایی با تراکم بالا دارد. Mio (۱۹۹۲) دریافت که نگهداری با تراکم بالا همراه با کاهش pH، دی اکسید کربن، درجه حرارت و اکسیژن محلول است که نتیجه آن منجر به تغییر در کیفیت آب شده که نقش مهمی در رشد و بقای ماهی دارد. در واقع ذخیره سازی با تراکم بالا ممکن است به دلیل ایجاد استرس سبب بد شدن کیفیت آب می شود (Barton و Iwama، ۱۹۹۱). گزارش Trenzado و همکاران (۲۰۰۶) تائید کننده این مطلب است، نتایج تحقیق آن ها نشان داد که اضافه وزن و رشد بچه ماهیان قزل آلی رنگین کمان نگهداری شده در شرایط مترکم در مقایسه با

در تحقیق حاضر کاهش نرخ رشد و افزایش ضریب تبدیل غذایی با افزایش تراکم ذخیره سازی مشاهد شد که تحقیقات زیادی (کیهانی و همکاران، ۱۳۹۲) این نتیجه را تائید می کنند. Samad و همکاران (۲۰۱۴) تاثیر تراکم را بر روی رشد و تغذیه ماهی *Epinephelus coioides* در سیستم چرخش مجدد آب و سیستم با آب جاری مورد بررسی قرار دادند. در مجموع نتایج آن ها نشان داد که تراکم در هر دو سیستم تاثیر معنی داری بر روی رشد و ضریب تغذیه ای در تمام تیمارها دارد. که دقیقاً منطبق بر یافته های تحقیق حاضر است. در جمعیت های مترکم ماهی رابطه بین سلامت و تراکم بالا از اهمیت ویژه ای برخوردار است و در این شرایط تغذیه و کیفیت آب از عوامل مهم و تاثیر گذار بر روی سلامت ماهی به شمار می آیند. که این امر در تحقیق Lupatsch و همکاران (۲۰۱۰) مورد تائید قرار گرفت. در پایان تحقیق آن ها با بررسی اثر تراکم و سطح تغذیه و پاسخ استرس در باس دریایی اروپایی به این نتیجه رسیدند که تفاوت معنی داری در تراکم پائین در عملکرد رشد و مصرف خوراک وجود ندارد ولی در تراکم بالا کمبود اکسیژن و استرس حاد مشاهده شد، که از جمله عواملی هستند که کاهش نرخ رشد و ضریب تبدیل غذایی را به دنبال دارند. در واقع تراکم یک عامل بالقوه در ایجاد استرس (Vijayan و Leatherland، ۱۹۸۸) که برآیند آن در نرخ رشد ماهی (Ross و همکاران، ۱۹۹۸؛ Holm و Refstie، ۱۹۹۰) انعکاس می یابد و در واقع استرس محیطی از جمله تراکم، فاکتور تاثیر گذاری است که مسئول محدود شدن کارکرد ماهی تحت شرایط پرورش است (Ellis و همکاران، ۲۰۰۲؛ Wendelar، ۱۹۹۶). در زمان استرس برخی از واکنش های هورمونی نظیر بالا رفتن هورمون کورتیزول و واکنش های فیزیولوژیکی اتفاق می افتد، به طوری که میزان خروج ضایعات، مواد دفعی و همچنین میزان دفع آمونیاک در تراکم های بالا به شدت افزایش یافته که نتیجه این واکنش ها تغییر در توانایی ماهی برای بقا، رشد و تولید مثل است (Barton و Iwama، ۱۹۹۱).

به همین دلیل تحت شرایط استرس حیوانات به انرژی بیش تری برای فعالیت های هموستازی خود نیاز دارند (Schreck، ۱۹۸۲) و از طرف دیگر این انرژی بیش تر صرف مقابله با استرس می شود تا رشد و کاهش مصرف غذا، ممکن است نشان دهنده روبرو شدن با سطح بالایی از استرس در شرایط تراکم بالا باشد (Moradyan و همکاران، ۲۰۱۲). Haque و همکاران (۱۹۸۴) و Kawamoto و همکاران (۱۹۵۷) دریافتند که افزایش رشد بهتر در ذخیره سازی هایی با تراکم پائین تر به دست می آید. در واقع در ذخیره سازی در تراکم پائین تر، فضا و غذای بیش تری در دسترس بوده و رقابت کم تر است که این

این نتایج مشابه گزارش‌های ارائه شده در خصوص تاثیر تراکم بر ضریب تبدیل غذایی ماهیان ننگه‌داری شده در شرایط متراکم بود. به‌طوری‌که Martinez و Fernandez (۱۹۹۱) گزارش نمودند که ماهی‌های توربوت (*Scophthalmus maximus*) که در شرایط تراکم بالا ننگه‌داری شده بودند، میزان ضریب تبدیل غذایی به‌طور معنی‌داری نسبت به سایر تیمارها افزایش یافته بود که نتایج تحقیق حاضر مطابقت دارد. در واقع تراکم با تاثیر بر روی ضریب تبدیل غذایی و بازده پروتئین عاملی برای کاهش رشد بوده است.

از مجموع نتایج و گفتارهای بالا می‌توان نتیجه گرفت که تراکم به سبب ایجاد شرایط محیطی استرس‌زا بر شاخص‌های رشدی، ضریب تبدیل غذایی و بازده پروتئین موثر است، از طرفی افزودن موادی نظیر عصاره استویا به سبب دارا بودن موادی نظیر فلاونوئیدها، آلکالوئیدها، کلروفیل‌س و زانتوفیل‌س‌های محلول در آب، اسید هیدروآکسینامیک (همانند کافئیک، کلروجنیک)، اولیگوساکاریدها، ساکاروز آزاد، آمینواسیدها، لیپدها، روغن‌ها و مواد مغذی (Komissarenko و همکاران، ۱۹۹۴)، سبب کاهش فشار خون، افزایش قند وردی به بدن و دارای مواد آنتی‌اکسیدان می‌تواند با بالابردن شاخص‌های مهم پرورشی بر روی ماهیان تاثیر گذاشته و پرورش در شرایط متراکم را در مقایسه با تیمارهای شاهد اقتصادی‌تر می‌کند.

منابع

۱. افشارمازندران، ن.، ۱۳۸۸. راهنمایی عملی تغذیه و نهادهای غذایی و دارویی آبزیان در ایران. انتشارات نوربخش. ۳۴۵ صفحه.
۲. بابایی، م.؛ جواهری‌بابلی، م.؛ علیشاهی، م. و شمسایی، م.، ۱۳۹۴. اثر بتافین و سیلی مارین بر شاخص‌های خونی، سرمی و رشد ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان. دو ماهنامه علمی-پژوهشی تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران. سال ۳۱، شماره ۳، صفحات ۴۸۹ تا ۵۰۱.
۳. حسینی‌هاشم‌زاده، ه. و محیعلی‌پور، ن.، ۱۳۹۳. محلول‌پاشی متیل جاسمونات در شرایط درون شیشه‌ای بر خصوصیات برگ استویا. اولین کنگره بین‌المللی و سیزدهمین کنگره ژنتیک ایران، تهران، انجمن ژنتیک ایران.
۴. حمزه‌لوئی، م.؛ میرزایی، ح. و قربانی، م.، ۱۳۸۸. بررسی اثر جایگزینی شیرین‌کننده‌های استویا به جای شکر بر اندیس چربی بیسکویت. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی. جلد ۱۶، شماره ۱، صفحات ۲۹۱ تا ۲۹۸.

شرایط با تراکم کم‌تر، کاهش پیدا کرده بود که با نتایج تحقیق حاضر تطابق دارد.

محققان مختلف اثبات کردند که تراکم ذخیره‌سازی فاکتور مهمی است که تحت شرایط پرورش در مزرعه رشد ماهی را تحت تاثیر قرار می‌دهند (Promya و Chitmanat، ۲۰۱۱). مطالعات مختلف تاثیرات منفی افزایش تراکم را بر روی رشد گونه‌های مختلف ماهی (Yi و همکاران، ۱۹۹۶؛ Holm و همکاران، ۱۹۹۰) نشان داده است که در پرورش متراکم، تراکم ذخیره‌سازی فاکتوری مهم است که تعیین‌کننده قابلیت اقتصادی یک سیستم تولیدی برای ادامه کار است. زیرا افزایش تراکم باعث کاهش بهره‌وری غذای مصرفی توسط ماهی شده و کاهش رشد در نتیجه افزایش ضریب غذایی را به دنبال داشته و همین امر باعث افزایش هزینه تولید خواهد شد (علامه، ۱۳۸۳). German و همکاران (۲۰۰۷)، گزارشی از کاهش رشد را در اثر ننگه‌داری در تراکم بالا را در ماهی هالیبوت کالیفرنیا (*Paralichthys californicus*) ارائه دادند. Martinez و Fernandez (۱۹۹۱) گزارش کردند که ماهی‌های توربوت (*Scophthalmus maximus*) که در شرایط تراکم بالا ننگه‌داری شده بودند، میزان رشدشان کاهش یافته بود. گزارش ارائه شده توسط علامه (۱۳۸۳) کاهش رشد ماهیان قزل‌آلای رنگین‌کمان در تیمارهای ننگه‌داری شده در تراکم بالا را نسبت به سایر تیمارها نشان می‌دهد که همگی با نتایج این تحقیق مطابقت دارد. از این رو می‌توان گفت که تراکم بالا به‌دلایلی از قبیل محدود نمودن دسترسی به غذا، وجود ماهی‌های غالب که باعث ایجاد طبقات وزنی در بین ماهیان می‌شوند، که این امر منجر به نامساوی شدن سم هر ماهی در گرفتن غذا و در نتیجه افزایش نوسان در وزن و کاهش میزان کارایی و ثمربخشی غذا خواهد شد، صرف غذای مصرفی در جهت متابولیسم جمعیت‌های متراکم و نه رشد ماهی و همچنین مصرف زیاد انرژی جهت مقابله با شرایط تنش و استرس ناشی از تراکم بالا، بر فاکتورهای وزن به‌دست آمده و ضریب رشد ویژه تاثیر منفی دارد. تمام عوامل استرس‌زای محیطی (از جمله تراکم) بر وضعیت سلامت ماهی اثر می‌گذارند و باعث انحراف ذخایر ریزمغذی‌های بدن (اسیدآسکوربیک، اسید دکووژاهگزانوئیک و فسفولیپید) از عملکرد اصلی خود شده و این ذخایر به جای این‌که صرف رشد شوند، بیش‌تر صرف مقابله با شرایط موجود می‌شوند و به‌همین علت کاهش رشد را به دنبال دارد (Samad و همکاران، ۲۰۱۴).

مقدار ضریب تبدیل غذایی یا کارایی غذا و بازده پروتئین بین تیمارهای مختلف با تراکم متفاوت تفاوت معنی‌دار داشت و مقدار آن با افزایش تراکم به ترتیب افزایش و کاهش معنی‌داری را نشان داد.

۱۵. **Bagenal, T., 1978.** Methods for assessment of fish production in fresh waters. Blackwell scientific. 365 p.
۱۶. **Barton, B.A. and Iwama, G.K., 1991.** Physiological changes in fish from stress in aquaculture with emphasis on the response and effects of corticosteroids. Annual Review of Fish Diseases. Vol. 1, pp: 3-26
۱۷. **Buyukokuroglu, M.E.; Gulcin, I.; Oktay, M. and Kufrevioglu, O.I., 2002.** In vitro antioxidant properties of dantrolene sodium. Pharmacology Research. Vol. 44, pp: 491-494.
۱۸. **Dabrowski, K.; Matusiewics, M.; Matusiewics, K.; Hoppe, P. and Ebeling, J., 1995.** Bioavailability of vitamin C from two ascorbyl monophosphate esters in rainbow trout, *Oncorhynchus mykiss* (Walbaum) Aquaculture. Vol. 2, pp: 3-10.
۱۹. **Ellis, T.B.; North, A.P.; Scott, N.R.; Bromage, M. and Porter, D., 2002.** The relationships between stocking density and welfare in farmed rainbow trout". Journal Fish Biology. Vol. 61, pp: 493-531
۲۰. **Ezhill, J.; Eyanthi, C. and Narayanan, M., 2008.** Effect of formulated pigmented feed on colour changes and growth of Red Swordtail, *Xiphophorus helleri*. Turkish Journal Fish Aquaculture science. Vol. 8, pp: 99-101
۲۱. **Fitch, C. and Kein, K.S., 2012.** Academy of nutrition and diabetics: position of the academy of Nutrition and Diabetics. Journal Academy Nutrition Dietary. Vol. 5, pp: 739-758.
۲۲. **German, E.M.; Raul, H.P. and Douglas, E.C., 2007.** The effect of fish stocking density on the growth of California halibut (*Paralichthys californicus*) juveniles. Aquaculture. Vol. 265, pp: 176-186.
۲۳. **Haque, M.M.; Islam, M.A.; Ahmed, G.U. and Haq, M.S., 1984.** Intensive culture of Java tilapia (*Oreochromis mossambica*) in floating pond at different stocking density. Bangladesh Journal Fish. Vol. 7, pp: 55-59.
۲۴. **Harada, K. and Miyasaki, T., 1993.** Attraction activities of extracts for the oriental weatherfish *Misgurnus Anguilli cadatus*" Nippon Suisan Gakkaishi. Vol. 5, pp: 1757-1762.
۲۵. **Hasan, M.R.; Aminul Haque, A.K.M.; Islam, M.A. and Khan, E.U.K.K., 1982.** Studies on the effect of stocking density on the growth Nile Tilapia *Sarotherodon Nilotica* (Linnaeus) in floating ponds. Bangladesh Journal Fish. Vol. 5, pp: 73-81.
۲۶. **Holm, J.C.; Refstie, T. and Bo, S., 1990.** The effect of fish density and feeding regimes on individual growth rate and mortality in rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). Aquaculture. Vol. 89, pp: 3-4.
۲۷. **Immanuel, G.; Vincybai, V.C.; Sivaram, V.; Palavesam, A. and Marian, M.P., 2004.** Effect of butanolic extracts from terrestrial herbs and seaweeds on the survival, growth and pathogen (*Vibrio parahaemolyticus*) load on shrimp *Penaeus indicus* juveniles. Aquaculture. Vol. 4, pp: 236-253.
۲۸. **Ispir, U. and Dorueu, M., 2005.** A study on the effects of levamisole on the immune system of Rainbow trout
۵. **حمیداوغلی، س.؛ حمیداوغلی، س. و طالعی، ن.، ۱۳۹۱.** بررسی میزان استویوزاید، فنل، فلاونوئید و فعالیت آنتی‌اکسیدانی گیاه استویا (*Stevia rebaudiana Bertonii*). همایش ملی گیاهان دارویی. جهاد دانشگاهی مازندران.
۶. **ظریف‌منش، ط. و ذریه‌زهر، ز.، ۱۳۹۱.** استفاده از فیتوبیوتیک‌ها (Phytobiotics) در توسعه آبی‌پروری پایدار. مقاله چاپ شده در مجموعه مقالات اولین کنفرانس ملی راهکارهای دستیابی به توسعه پایدار در بخش‌های کشاورزی، منابع طبیعی و محیط‌زیست، ایران. تهران، ۲۰ اسفند. صفحات ۱ تا ۵.
۷. **علامه، س.ک.، ۱۳۹۳.** بررسی اثر تراکم بر رشد و ضریب تبدیل خوراک ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان. مجله پژوهش و سازندگی (در امور دام و آبزیان). شماره ۷۰، صفحات ۲۳ تا ۲۷.
۸. **فلاح‌تکار، ب.؛ سلطانی، م.؛ ابطحی، ب.؛ کلباسی، م.ر.؛ پورکاظمی، م. و یاسمی، م.، ۱۳۸۵.** تاثیر ویتامین C بر برخی پارامترهای رشد، نرخ بازماندگی و شاخص کبدی در فیل ماهیان *Huso huso* جوان پرورشی. مجله پژوهش و سازندگی. شماره ۷۲. صفحات ۹۸ تا ۱۰۳.
۹. **کرمانشاه، ح.؛ هاشمی، ص.؛ آرامی، س.؛ میرصالحیان، ا.؛ کمالی نژاد، م. و کریمی، م.، ۱۳۸۹.** بررسی اثر ضد باکتریایی عصاره هیدرولکلی مریم‌گلی و پونه بر سه باکتری عامل پوسیدگی دندان در شرایط آزمایشگاهی. مجله دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی. سال ۲۸، شماره ۴، صفحات ۲۳۲ تا ۲۳۷.
۱۰. **کیهانی، ح.؛ فرحی، ا. و کتیری، م.، ۱۳۹۲.** تاثیر تراکم ذخیره‌سازی بر رشد و بقای لارو ماهی انجل (*Pterophyllu mscalare*). فصلنامه علوم تکثیر و آبی‌پروری. سال ۱، شماره ۳، صفحات ۵۳ تا ۵۸.
۱۱. **یوسفی‌اصلی، م.؛ گلی، ا. و کدیور، م.، ۱۳۹۱.** بهینه‌سازی تولید مربای کم‌کالری "به" با استفاده از شیرین‌کننده استویا. مجله پژوهش‌های صنایع غذایی. سال ۲۲، شماره ۲، صفحات ۶۴ تا ۱۵۵.
۱۲. **Aarumugam, P.; saravana, P.; Muralisankar, T.; Manickam. N.; Srinevasan, V. and Radhakrishnan, S., 2013.** Growth of *Macrobrachium rosenbergi* fed with mango seed kernel, banana peel and papaya peel incorporated feeds. International Journal of Applied Biology and pharmaceutical Technology. Vol. 4, pp: 12-25.
۱۳. **Abou-Arab, A.; Abou-Arab, A. and Abu-Salem, M.F., 2010.** Physico-chemical assessment of natural sweeteners steviosides produced from *Stevia rebaudiana* Bertoni plant. African Journal Food Science. Vol. 4, pp: 269-281.
۱۴. **Ahmad, M.H.; El Mesallamy, A.M.D.; Samir, F. and Zahran, F., 2011.** Effect of cinnamon (*Cinnamomum zeylanicum*) on growth performance, feed utilization, whole-body composition, and resistance to *Aeromonas hydrophila* in Nile Tilapia. Journal of Applied Aquaculture. Vol. 23, pp: 289-298.

۴۱. **Promya, J. and Chitmanat, C., 2011.** The effects of *Spirulina platensis* and *Cladophora* Algae on the Growth Performance, Meat Quality and Immunity Stimulating Capacity of the African Sharptooth Catfish (*Clarias gariepinus*). In: International journal of agriculture and biology. pp: 77-82
۴۲. **Ross, R. and Watten, B.J., 1998.** Importance of rearing unit design and stocking density to the behavior, growth and metabolism of lake trout (*Salvelinus namaycush*). Aquaculture English. Vol.19, pp: 41-56
۴۳. **Sakai, M., 1996.** Current research status of fish immunostimulants" Aquaculture. Vol. 177, pp: 63-92.
۴۴. **Salehi, H., 2008.** Benefit cost analysis for fingerling production of kutum (*Rutilus frissi kutum*) (Kamenski, 1901) in Iran. Aquaculture Asia. Vol. 13, pp: 32-37.
۴۵. **Samad, A.; Hua, N. and Chou, L., 2014.** Effects of stocking density on growth and feed utilization of grouper (*Epinephelus coioides*) reared in recirculation and flow-through water system. African Journal of Agricultural Research. Vol. 9, No. 9, pp: 812-822.
۴۶. **Seung-Cheol, J.I.; Gwan-Sik, J.; Gwang-Soon, I.M.; Si-Woo, L.; Jin-Hyung, Y. and Kenji, T., 2007.** Dietary medicinal herbs improve growth performance, fatty acid utilization, and stress recovery of *Japanese flounder*. Fisheries Science. Vol. 73, pp: 70-76
۴۷. **Sato, M., 1995.** Natural feedstuff additive stevia. Feeding Japanes. pp: 50-33
۴۸. **Sato, M. and Takeuchi, M., 1966.** Antioxidizing activity of stevia and its utilization. Up to date Food Processing. Vol. 31, pp: 4-7.
۴۹. **Schereck, C.B., 1982.** Stress and rearing of salmonids. Aquaculture. Vol. 8, pp: 319-326.
۵۰. **Seung-Cheol, J.I.; Gwan-Sik, J.; Gwang-Soon, I.M.; Si-Woo, L.; Jin-Hyung, Y. and Kenji, T., 2007.** Dietary medicinal herbs improve growth performance, fatty acid utilization, and stress recovery of *Japanese flounder*. Fisheries Science. Vol. 73, pp: 70-76.
۵۱. **Shiozaki, K.; Nakano, T.; Yamaguchi, T.; Sato, M. and Sato, N., 2004.** The protective effect of stevia extract on the gastric mucosa of rainbow trout *Oncorhynchus mykiss* (Walbaum) fed dietary histamine. Aquaculture Research. Vol. 35, pp: 1421-1428.
۵۲. **Shirzadegan, K.; Gharavysi, S. and Irani, M., 2013.** Investigation on the effect of Iranian green tea powder in diet on performance and blood metabolites of broiler chicks. MS thesis" Iranian Journal of Applied Animal science. Vol. 4, pp: 367- 371.
۵۳. **Tadhani, M.B.; Patela, V.H. and Subhasha, R., 2007.** In vitro antioxidant activities of *Stevia rebaudiana* leaves and callus. Journal Food Company. Vol. 20, pp: 323-329.
۵۴. **Trenzado, C. E.; de la Higuera, M. and Morales, A.E., 2006.** Influence of dietary vitamins E and C and HUFA on rainbow (*Oncorhynchus mykiss*, Walbaum). Turkish journal Veterinary Animal Science. Vol. 29, pp: 1169-11760
۲۹. **Kawamoto, N.Y.; Inoye, Y. and Nakanishi, S., 1957.** Studies on effects by the pond areas and densities of fish in the water upon the growth rate of carp (*Cyprinus Carpio L.*). Rep. Faculty Fish. Prefect. Univ. Mic. Vol. 2, pp: 437-447.
۳۰. **Kim, I.; Yang, M.; Lee, O. and Kang, S., 2011.** The antioxidant activity and the bioactive compound content of *Stevia rebaudiana* water extracts. LWT-Food Science Technology. Vol. 44, pp:1328-1332
۳۱. **Kobus-Moryson, M. and Gramza-Michalowska, A., 2015.** Directions on the use of stevia leaves (*stevia rebaudiana*) as an additive in food products. ACTA Scientiarum Polonorum - Food Science and Human Nutrition. Vol. 14, No.1, pp: 5-13.
۳۲. **Komissarenko, N.F.; Derkach, A.I.; Kovalyov, I.P. and Bublik, N.P., 1994.** Diterpene glycosides and phenylpropanoids of *Stevia rebaudiana* Bertoni. Jonathan Rast-Sunnybrook Research Institute. Vol. 1, No. 2, pp: 53-64.
۳۳. **Leano, M.; Liao E. and Ci, X., 2007.** Effects of Stevia Extract on Growth, Non-specific Immune Response and Disease Resistance of Grass Prawn, *Penaeus monodon* (Fabricius), Juveniles. Journal Fish Society Taiwan. Vol. 34, No. 2, pp: 165-175
۳۴. **Lupatsch, I.; Santo, G.; Schrama, J. and Verreth, J., 2010.** Effect of stocking density and feeding level on energy expenditure and stress responsiveness in European sea bass *Dicentrarchus labrax*. Aquaculture. Vol. 298, pp: 245-250.
۳۵. **Martinez, C. and Fernandez, C., 1991.** Influence of stock density on turbot (*Scophthalmus maximus L.*) growth. Journal of Applied Ichthyology. Vol. 20, pp: 79-90.
۳۶. **Mohammad, M.; Mohammad, U.; Sher, M.; Habib, A. and Iqbal, A., 2007.** In vitro clonal propagation and biochemical analysis of fi eld established *Stevia rebaudiana* Bertoni" Pakistan Journal Botone. Vol. 39, pp: 2467-2474
۳۷. **Moradyan, H.; Karmi, H.; Allah Gandomkar, H.; Reza Sahraeian, M.; Ertefaat, S. and Hosseinzadeh Sahafi, H., 2012.** The effect of stocking density on growth parameters and survival rate of rainbow trout alevins (*Oncorhynchus mykiss*. World Journal of Fish and Marine Sciences. Vol. 4, No. 5, pp: 480-485.
۳۸. **Nakagawa, H. and Sato, M., 2003.** Micronutrients and Health of Culture Fish" Kosikaku, Tokyo, Japan. pp: 69-78.
۳۹. **Miao, S., 1992.** Growth and survival model of red tail shrimp *Penaeus pencillatus* (Alock) according to manipulating stocking density. Bulletin of the Institute of Zoology Academia. Vol. 31, pp: 1-8.
۴۰. **Promya, J. and Chitmanat, C., 2011.** The effects of *Spirulina platensis* and *Cladophora* algae on the growth performance, meat quality and immunity stimulating capacity of the African sharp tooth catfish (*Clarias gariepinus*). International Journal of Agriculture and Biology. Vol. 13, No. 1, pp: 77-82.

trout (*Oncorhynchus mykiss*) performance under crowding conditions. Aquaculture. Vol. 263, pp: 249-258

۵۵. **Vijayan, M.M. and Leatherland, J.F., 1988.** Effect of stocking density on the growth and stress response in brook charr, *Salvelinus fontinalis*. Aquaculture. Vol. 75, pp: 159-170.
۵۶. **Wendelaar, W. and Bonga, S.E. 1997.** The stress response in *mykiss* in cages. Journal of Applied Aquaculture, fish Physiology. Vol. 77, pp: 591-625.
۵۷. **Yadav, S.k. and Guleria, P., 2012.** Steviol glycosides from stevia ;Biosynthesis pathway review and their applicathion in foods and medicine. Journal of Food Science and Technology. Vol. 52, No. 11. pp: 980-988.
۵۸. **Yi, Y.; Lin, C.K. and Diana, J.S., 1996.** Influence of Nile Tilapia (*Oreochromis niloticus*) stocking density in cages on their growth and yield in cages and in ponds containing the cages. Aquaculture. Vol. 146, pp: 205-215.

